Sizə uğurlu yollar
Şücaətli oğullar
Vətənin qartalları!
Qədirbilən xalqımız
Bəzəyəcək güllərlə
Keçdiyiniz bu çətin,
Bu əzablı yolları!

1977

ÖLKƏ-ÖLKƏ

Ey dünya şöhrətli mərdim!
Yüklənib el-vətən dərdin:
Sən neçə bulud örpəkli,
Qar örtüklü, buz bələkli
Neçə-neçə qışlı-yaylı,
Dəli tufanlar haraylı,
Dağ zirvələri aşırsan,
Çılğın ümmanlar keçirsən?
Qaçqınını, köçkününü –
Görmək üçün şən, bəxtiyar
Dolaşırsan ölkə-ölkə,
Diyar-diyar...
Üzündəki yorğunluğa
İşıq saçır:
Geniş alnındakı vüqar.

1998

BİR ÖMÜR YAŞADIM

Bir ömür yaşadım ahlı, amanlı,
Bir ömür yaşadım başı dumanlı,
Bir ömür yaşadım xalqım sitəmdə,
Analar göz yaşlı, körpələr qəmdə.
Bir ömür yaşadım, bu ömür deyil,
Ölsün o şair ki, xalqı hürr deyil!
Bir ömür yaşadım daim zülümdə,
Torpağım, sərvətim, xalqım bölümdə.
Batır göz yaşına qələm əlimdə.
Yazmaqla qurtarmaz dərdlərim mənim,
Cəsur igidlərim, mərdlərim mənim,
Qanlı döyüşlərdə düşdülər qana,
Nə dağlar çəkildi Azərbaycana!...
Kaş, belə dünyada doğulmayaydım,
Doğuldumsa, kaş ki, qız olmayaydım,
Oğul doğulaydım nə olardı mən!
Milli hünərimi görəydi düşmən.
Qeyrət qılıncını alıb əlimə,
Qoymayaydım düşə xalqım bölümə.
Ordusu yenilməz igid olaydım,
Ölum haqdır, ölsəm şəhid olaydım.
Şəhid məqamına yüksələydim kaş,
Gözü odlar görmüş şair vətəndaş!

1994

AZƏRBAYCANIM

Torpağı – türbət,
Suları – şərbət,
Günəşi – məlhəm,
Ayrılığı – qəm
Azərbaycanım!

Aranı, dağı,
Tərlan oylağı,
Könlüm çırağı,
Qızılgül bağı
Azərbaycanım!

Ana nəfəslim,
Qaranquş səslim,
Elim, obalım,
Dağlar havalım
Azərbaycanım

Qızları dilbər,
Oğulları ər,
Odum, ocağım,
Ana qucağım,
Qalsam həyatım,
Ölsəm torpağım
Azərbaycanım!

1987

BAKI

Ocağım, odum
Kədərlim, şadım,
Sonsuz sərvətim,
Dünya şöhrətim
Bakı, can Bakı!

Fəxrim, vüqarım,
Odlar diyarım,
Sevincim, dərdim,
Yaralı mərdim
Qəhrəman Bakı!

Ey sərvət kanım,
Qədim ünvanım!
Şəhidlər şəhrim,
Ey qəhri-qəhrim
Pərişan Bakı!

Şöhrətim, şanım,
Ürəyim, canım,
Azərbaycanın
Çarpan ürəyi
Gülüstan Bakı!

SAZLI-SÖZLÜ QARABAĞ

Dağları bürüyən duman
Çənlibeli gizlətmə sən!
Həzin-həzin ötən kaman
Şahbulağı inlətmə sən!

Qırılar könlüm telləri,
Qəmli görsəm bu elləri,
Qarabağın bülbülləri
Qəmli-qəmli gəl ötmə sən!

Ey göz dikən bu torpağa,
Qorx ki, üstünə od yağa...
Sazlı-sözlü Qarabağa
Top səsləri dinlətmə, sən!

Bu torpağın mərdləri var,
Gəlsən başına od yağar...
Yol verməz sənə bu dağlar,
Çəkil yoldan, ey yolkəsən!

Kafər, göz dikmə bu yurda,
Verməyək quzunu qurda.
Qorx ki, qəbrin qalar burda
Bir də geriyə dönməzsən!

Qonşusuna xain çıxan,
Tutar səni tökdüyün qan,
Xəyanətə yoxdur aman,
Elə yanarsan sönməzsən!

1988

YURD DEYİB AĞLAMA

Yurd deyib ağlama, gözünə qurban!
Orda nə yurd qalıb, nə ocaq daşı.
Orda düşmənlərin tökdükləri qan,
Orda nalələr var, orda göz yaşı...

Doğma yurd deyəndə niyə yanırsan?
Ora uçmaq üçün qanadlanırsan.
Orda torpağın da ahı dumandır,
Ağlama yurd deyib, anam, amandır!

Yurdu talan olur ağlayanların,
Hanı sarayların, xanımanların?
Al intiqamını axan qanların
Amandır, ağlama, mərdlər anası!
Sıyır qılıncını dərdlər anası!

1995

QARABAĞ ŞİKƏSTƏSİ

Gurlayan toppuz səsidir
Qarabağın şikəstəsi.
Koroğlunun nərəsidir
Qarabağın şikəstəsi.

Qəhrəmanlıq himnimizdir,
Tələtümlü bir dənizdir,
Babalardan töhfəmizdir
Qarabağın şikəstəsi.

Xalqımızın nəfəsidir,
Elin sənət türbəsidir,
Bülbülün zəngulələsidir
Qarabağın şikəstəsi.

O, müzəffər bir ordudur,
Qarabağ onun yurdudur,
Zirvədən çağlayan sudur
Qarabağın şikəstəsi.

Məşəl kimi yana-yana
Od verir o ruha, cana,
Biz dönürük qəhrəmana
Dinlədikcə bu gur səsi.
Can Qarabağ şikəstəsi!

1989

ŞERİ QILINCLA YAZ

Deyir bizə qanla sulanan torpaq:
Şeri qələmlə yox, qılıncla yazaq.
Olsun hər misrada qılınc kəsəri,
Gəzsin qanad açıb, o cəbhələri...
Orda nə göz yaşı, nə də ah olsun!
İgidlər əlində o silah olsun.
Ucaldıb, ey qafil, fəryad səsini,
Oxuyub Qarabağ şikəstəsini
Gəl, belə zarıma düşmən önündə.
Doğma torpağını qaytaran gündə
Oxu o havanı, qoy əksi-sədan
Obalara düşsün, ellərə düşsün!
Şadlıq səsimizi dünya eşitsin!

1996

NİYƏ AZƏRBAYCAN DİLİM-DİLİMDİR

Babam!
Necə dözdün bu ağrılara
Qılınclar ikiyə böləndə sizi?
Nənəm!
Neçə dəfə çəkildin dara,
Yadlar həll edəndə taleyinizi?
Belə ayırardı kim candan-canı
Olsun bir millətin iki ünvanı?
Bir yan – "cənub" olsun,
O bir yan - "şimal".
Prometey taleli olsun istiqbal?
Azadlıq zəncirdə boyansın qana;
Baş bir yana düşsün,
Ürək bir yana.
Ana bu tərəfdən –
– Oğul hey!... desin,
Oğul o tərəfdən –
– Ana!... can ana!...
Baş bir yana düşsün,
Ürək bir yana...
Olsun bir millətin iki sərhədi.
Bu zülmün, sitəmin yoxdurmu həddi?
Bölsə bir milləti iki qəsbkar,
Ey Tanrı!
Demə ki, mərhəmətin var!
Mərhəmətin varsa, bu nə zavaldır?
Bəlkə gözümüz kor, dilimiz laldır?
Şanlı bir millətin,
Qədim bir elin
Niyə fəryadını duyan olmadı?
Bir xalqı ikiyə bölən əllərin
Niyə zülmü sənə əyan olmadı?

Qədim körpülərin qırıldı tağı
Oldu bir millətin iki bayrağı.

Yarəb! Bu nə sitəm,
Bu nə zülümdür?
Niyə Azərbaycan
Dilim-dilimdir?!

1989

QOYMAYIN AĞLAYIM MƏNİ

Mən ağlasam düşmən gülər,
Qoymayın ağlayım məni!
Ulduzlar yerə tökülər,
Qoymayın ağlayım məni!

Mən ağlasam daş ağlayar,
Göydə uçan quş ağlayar,
Yurdu dağılmış ağlayar,
Qoymayın ağlayım məni!

Mən ağlasam ağlar elim,
El ağlasa sınar belim,
Ərşə dayandı bu zülüm
Qoymayın ağlayım məni!

Arxam yağı, önüm yağı,
Bölünməz mərdlər torpağı!
Ay ellər, döyüşqabağı
Qoymayın ağlayım məni!

Biz nə qorxaq, nə naçarıq,
Bağlı qapılar açarıq,
Düşmən üstə od saçarıq.
Qoymayın ağlayım məni!

1988

AĞLA, KAMANIM, AĞLA

Ermənistandan köçkün
azərbaycanlıların söhbətlərindən

Buzovlar mıxda qaldı,
Sürü otlaqda qaldı,
Gündələr taxtın üstə,
Saclar ocaqda qaldı.
Ağla, kamanım, ağla!
Ağım-amanım, ağla!

Dağlar, dumanın hanı?
Sürü, çobanın hanı?
Kəsibdir dörd bir yanı,
Qəsbkar quyruq eşər,
Ac körpələr mələşər...
Ağla, kamanım, ağla!
Ahım, amanım, ağla!

Qapını düşmən aldı,
Eli didərgin saldı.
Köhlən atlar cilovda,
İtlər zəncirdə qaldı.
Ağla, kamanım, ağla!
Ahım, amanım, ağla!

Ey aşıq, bəndəm himə,
Toxunma sarı simə,
Daha mənim heç kimə
Gəlmir gümanım, ağla!
Ağım, amanım, ağla!

1988

KƏRİM BABA

İcazə ver xəbər alım:
"Köçkün" olanda mahalın,
Kərim baba, ağ saqqalın
Göz yaşında islandımı?

Həsrətin var doğma kəndə,
Doğma yollar düşdü bəndə.
Sən yurdunu tərk edəndə
Axar sular dayandımı?

Bu nə ahdı, nə amandı,
El köçdü, yurdlar talandı,
Körpü sındı, yol bağlandı,
Axan sudumu, qandımı?

O zirvəsi duman dağlar,
Çiçəkləri ümman dağlar,
At sürdüyün göy yaylaqlar
QƏSB ELİNƏ calandımı?

Bağban oldun, bağlar saldın,
Qəsbkara barı qaldı.
Bənna oldun, evlər tikdin
Əlində qabarı qaldı,
Namərd bundan utandımı?

Mərd qonşu olsa namərdə,
Dərd üstündən düşər dərdə,
Orda qalan qəbirlərdə
Yatanların oyandımı?
Hanı sizin Zəngibasar?
Düşmən yola çəkdi hasar
Sən ey saçı, saqqalı qar!
Bu bir ani ayrılıqmı
Ya əbədi hicrandımı?

1989

OĞUL OLANDA DA OLASAN QOÇAQ

Zəngibasarda 10 kəndin camaatını
ölümdən qurtaran Ələddin Cəfərova ithaf

Kişisən, deyilsən içi boş papaq,
Sənə güc vermişdir anamız torpaq.
Oğul olanda da olasan qoçaq,
Qoçaq oğullara analar qurban!

Kişi var, boş qalsın onun papağı,
Düşmənə döyüşsüz verir torpağı,
Qurtardın ölümdən eli, oymağı,
Belə igidlərə sonalar qurban!

İnsan hünəriylə qazanır adı,
Elin dar ayaqda səni sınadı
Aciz, fərsiz olsa vətən övladı
Gələr canımızdan can alar düşmən.

Ev uçar çürüksə onun dirəyi,
Oğullar köksündə aslan ürəyi –
Vurmasa, xalqının duzu, çörəyi,
Yediyi, içdiyi qan olmazmı, qan?!

Dar olmuş daima "Şərin" meydanı,
Nahaq qan tökənin tökülər qanı.
Çağırılsın adın el qəhrəmanı
Belə oğullara analar qurban,
Gözəllər, göyçəklər, sonalar qurban!

1988

QANADI QANLI QARANQUŞ

Qəmli-qəmli cikkildəmə
Qanadı qanlı qaranquş!
Gəldim, yuvam hanı demə,
Yazı tufanlı qaranquş!

Gəl, qəmli ötmə amandı!
Göy bulud, burda yer-qandı...
Köksün harda yaralandı
Yolu dumanlı qaranquş?

Harda düşdün bu tufana,
Qanadların batdı qana?
Baxma dağılmış yuvana
Ahlı, amanlı qaranquş?

Gəl oxu bahar havanı,
Şadlandır eli, obanı!
Ağ eyvanda qur yuvanı
Bahar ünvanlı qaranquş!

1992

SAVALANIN TƏSBEHİ

Qardaş!
Sənin təsbehin
Bir sap üstə düzülmüş,
Niyə bizim xalqımız
Öz sapından üzülmüş?
Səpələnmiş hər yana:
Hində, Çinə, İrana,
Milyon kəndli, şəhərli,
Milyon yollu cahana.

Ay qardaşlar, bizə ki,
Süd vermişdir bir ana,
Bir ocağın oduyuq,
Bir xalqın övladıyıq,

Qılınclı qanunların,
Zalım hökmdarların
Zərbəsiylə dəyişib
Adımız, ünvanımız.
Dəyişməyib, min şükür
Bizim doğma qanımız,
Neçə dillər içində
Bu yüzillər içində
Dilimiz, imanımız.
Dünya dəniz kimidir:
Onun qabarması var,
Onun çəkilməsi var,
Ürəkdən ağlaması,

Yalandan gülməsi var,
İnşaallah birləşər
Bizi ayıran yollar
Mən bunu görməsəm də,
Yaxşı bilirəm ancaq!
Bunu mənim yatdığım
Lal torpaqlar duyacaq.

1991

ÜMİD YOLU

Sinəm – qranit dağı...
Hey döyürlər sinəmə
Bir qəlpəsi düşməyir.
Çağırıram hey... sizi
Səs sizə yetişməyir.
Fələk yaman fələkdir,
Hökmünü dəyişməyir.
Siz qürbət eldə qərib,
Mənsə sizsiz qəribəm.
Ah elə müztəribəm!
Ah elə müztəribəm!
İllərlə parçalandıq,
Biz yadlara calandıq.
Axtardıq ümid yolu...
Ey qərib vətən oğlu!
Bu yolla dönsən geri
Gəl qəbrimin üstünə
Gətir bu şad xəbəri.
Biz həsrətdə yaşadıq,
Sizdən uzaq olmasın
O azadlıq günləri!

1989

QÜDRƏTİMİZ, QEYRƏTİMİZ

Qüdrətimiz, qeyrətimiz
Ey cəbhə qəhrəmanları!

Bir ana fəryadı, ana harayı,
Ana məhəbbəti çağırır sizi!

Həcərin, Tomrisin, Tütibikənin
O kişi qeyrəti çağırır sizi!

Özü güllәsini köksünə sıxan
Qızların isməti çağırır sizi!

Köksünü tanklara sipər eyləyən,
Mərdlərin milləti çağırır sizi!

Bizim Odlar yurdu Azərbaycanın
Basılmaz şöhrəti çağırır sizi!

Bir ana fəryadı, ana üsyanı,
Şəhidlərin qanı çağırır sizi!

1992

AĞLAR ELSİZ QALAN DAĞLAR

Qarabağdan durna uçdu,
Qanadını qırıq gördüm.
Yuvalardan köçhaköçdu,
Arada ayrılıq gördüm.

Durnasız zirvələr ağlar,
Ağlar elsiz qalan dağlar,
Dağlarda al boyanıb qar,
Qövr elədi köhnə dərdim.

Ellərimiz qəhrəmanlı,
Mərdlər yatır köksü qanlı,
Çağırdım ahlı, amanlı,
Oyanmadı yatmış mərdim.

Üz döndərdim fələklərdən,
Daşa dönmüş ürəklərdən,
Qana batmış çiçəklərdən
Şəhidlərə çələng hördüm.

1992

SON ZƏFƏR GÜNÜNƏ QƏDƏR

Günlər gəlir,
Aylar gedir...
Ömrümüzü talan edir.
Düşünürəm axşam, səhər:
Qarşıda mənim nə qədər
Görən ömür payım qalıb,
Sanlı günüm, ayım qalıb?

"Səksən, doxsan, bir gün yoxsan"
Mən üç nəslin nənəsiyəm,
Bu gün, sabah gedəsiyəm.
Ancaq getmək istəməzdim
Ürəyimdə bu qəm, kədər.
Ya rəb! Mənim millətimin
Son zəfər gününə qədər
Sən ömrümə ömür cala!
Son zəfər şərimi yazıb,
İntizarsız çıxım yola.

1992

GÜLABLIYA MƏKTUB

Zərxara, hardasan?
Səsimə səs ver!
Bir şad xəbər göndər,
Mənə nəfəs ver!
And olsun bizi xəlq edən qüdrətə,
And olsun ondakı bu ülviyyətə,

Xalqıma duyduğum bu məhəbbətə,
And olsun, bir an
Sizi unutmadım!
Bilir Yaradan.
Çıxarmı yadımdan
O cənnət bağı,
Gülablı yaylağı,
Abdal bulağı.
O başı dumanlı
Koroğlu dağı.
Ömrümün tez keçən o illərini,
Qarabağın dilbər gözəllərini –
Sizi and olsun ki, unutmamışam,
İndi neyləyim ki, bir qarlı qışam.
Ürək – o ürəkdir,
Bəs qanad hanı?
O dağlar vurğunu, könlü şad, hanı?
Uçub, bir də görəm o gülüstanı
Gəzib o yerləri hey... qədəm-qədəm
Müqəddəs torpağı ziyarət edəm.

Necədir bir zaman gördüyüm yerlər,
Bu vurğun könlümü verdiyim yerlər,
O qarlı zirvələr, dərin dərələr,
Dumanı yeddi rəng o mənzərələr?
Dəyməsin oraya düşmən ayağı,
Basıram köksümə mən Qarabağı –
Onun dərdlərini
və mərdlərini...
Alanda zəfərin şad xəbərini
Könlüm dağa dönür, cavanlaşıram.
Fikrən cəbhələri hey... dolaşıram...
Mənim salamımı,
Xeyir-duamı,
Çatdır vətən andlı qəhrəmanlara
Düşmən bağrı yaran o cavanlara.
Atalar yurdunu oğullar saxlar,
Kişisiz vətəni düşmən ayaqlar.

ŞUŞADA DAĞLAR DUMANDI

Şuşada dağlar dumandı
Allah, sən saxla amandı!
Halımız sənə əyandı
Qoy qapılar bağlanmasın!

Qonşu verdin bizə xain,
Necə yaşayaq arxayın?
Ver xainin özün payın
Torpaq qanla sulanmasın!

Şuşanın soldu gülləri,
Didərgin düşdü elləri,
Qurtar, ey həsrət illəri!
Ürəyimiz dağlanmasın!

Ey dağların xan çobanı,
Naxırın, ağ sürün hanı?
Al tütəyi, çal havanı
El bizi məğlub sanmasın!

Körpələr, gəlinlər, dullar,
Çağırır o dərdi bollar,
Şuşaya açılan yollar
Ya rəb, bir də bağlanmasın!

Açılar bağlı qapılar,
Qapını açan tapılar.
Ev yıxan özü yıxılar
Qoy o buna inanmasın!

1992

DURNAM, DAĞLARA XOŞ GƏLDİN

Köç eyləyib köçən durnam
Durnam, dağlara xoş gəldin!
Uzaq yollar açan durnam
Durnam, dağlara xoş gəldin!

Qaqqılda dağlar oyansın,
Bu ölüm, qırğın dayansın.
Uç, könüllər havalansın!
Durnam, dağlara xoş gəldin!

Gəlibdir fəslin baharı,
Meşələr geyinib sarı,
Uç buludlardan yuxarı
Durnam, dağlara xoş gəldin!

Gəldi, çatdı ömrün qışı,
Dərdlə ağartdım bu başı.
Könlümün köhnə sirdaşı
Durnam, dağlara xoş gəldin!

Şuşanın ağlar dağları,
Uçun buluddan yuxarı.
Var könlümün intizarı
Durnam, dağlara xoş gəldin!

1992

QARABAĞDAN KÖÇƏN QUŞLAR

Qarabağdan köçən quşlar,
Yuvaları dağılmışlar,
Yurd yerində qalan daşlar!
Üstünüzü ot basdımı?

A düşmənə qalan dağlar,
Zirvənizdə bulud ağlar!
Elləri "köçkün" yaylaqlar
Köçkünlərindən küsdümü?

Qoynunuzda, ay meşələr,
Yaralı ceyranlar mələr.
Boynubükük bənövşələr
Cəlladlar yolu kəsdimi?

1997

ŞƏHİD ANASI

Oğul payım, şəhid mərdim,
Səni yurda qurban verdim.
Balam, sinəndə qan gördüm
Sinəndəki qana qurban!

Oyan, yurdun qəhrəmanı!
Çağıran anandır, tanı!
Yudum sinəndəki qanı
Göz yaşımla, sənə qurban!

Mərd oğul ana ağlatmaz,
Döyüş vaxtı igid yatmaz!
Düşmən gəlir, tələs bir az,
Dur, gözünə ana qurban!

Dur, silahlan, mərd oğlu, mərd!
Od qılıncla gəlir namərd.
Bizi yenə bilməz bu dərd
Qılınc girməz qına, qurban!
Dur, gözünə ana qurban,
Köksündəki qana qurban!

1992

HƏSRƏTƏM SİZƏ

Ey gözümün yaşı,
Sinəmin dağı,
Gözəl Qarabağın
Cənnət yaylağı –
Gülablı! Həsrətin sinəmi dağlar!
Başımda saçımın telləri ağlar.

Ey ballı qayalar,
Meşəli dağlar!
Ey otu, çiçəyi dərman yaylaqlar!
Moruqlu dərələr
Həsrətəm sizə!

Nərgizi, laləsi, reyhanı dizə
Çıxan talalar,
Dumanlı zirvələr,
Qədim qalalar
Həsrətəm sizə!

Koroğlu məskəni,
Qızılgül bağı,
İgidlər oylağı –
Şahbulaq dağı
Həsrətəm sənə!
Tanrı çatdırarmı ömrümü görən
Sizi mərdlər azad etdiyi günə?!

1996

BU MİLLƏT SONSUZ DEYİL

Başı əsgər papaqlı,
Üstü əskər yaraqlı
Harda oğul görsəm mən,
İstəyirəm ki, öpəm
İşıqlı gözlərindən.
Al dəstələr bağlayam
Vətənin güllərindən,
Tutam o oğulların
Qüdrətli əllərindən
Deyəm: – qarı düşmən bil:
Bu millət sonsuz deyil!
Eşit kar dünya sən də:
Dağ uçmaz sel gələndə.

1994

OD ƏLƏNƏR

Göyərməz qovrulmuş buğda,
Bar verməz bağbansız bağ da.
Səhrada tək qalmış dağ da
Enə-enə təpələnər.

Ovulsa qayanın döşü,
Alçalar onun da başı,
Dönüb olar çınqıl daşı
Dərələrə səpələnər.

Tufanlar döysə sinəni,
Dağım! Təpə görsəm səni,
Xəzan vursa bu gülşəni
Göz yaşlarım ləpələnər,
Yer üzünə səpələnər.

Hər damladan bir qanlı gül
Açar orda fəsil-fəsil.
Qəzəbimdən od ələnər,
Qəsbkarın torpağına
Səpələnər, səpələnər...

1989

DANKO KİMİ

Vurğun, indi bizə elə gərəkdin
Qasırğa önünü kəsən dağ kimi.
Xalqının önündə sən gedəcəkdin
Ordu qabağında bir bayraq kimi.

Vurğun, indi bizə elə gərəkdin
Qaranlıq gecənin sabahı kimi.
Şərin qarşısını sən kəsəcəkdin
Sən müqəddəs xeyir allahı kimi.

Vurğun, indi bizə elə gərəkdin
Səsin ölkələrdən gələydi, qardaş!
Qısa həyatında sən nələr çəkdin...
Başqa bir zamanda doğulaydın kaş!

Filosof məntiqlim, bu yatış nədir,
Oyan qəhrəmanım! Yurd əldən gedir!
Oyan! El çağırır köməyə səni!
Dərdini dünyaya deməyə, səni!

El oğlu! Sən eldən əsirgəməzdin
Onun dar günündə öz köməyini.
Xalqının önündə məşəl edərdin
Sən də Vurğun kimi öz ürəyini.

1989

İSTİQLAL NƏĞMƏSİ

Tez gedib,
Gec gələnim
Milli azadlığım mənim!
Xoş gəlibsən vətənə!
Döşənib yollarına gör nə qədər qanlı sinə:
Bölünüb torpağımız, qəsb olunur sərvətimiz,
Ah çəkib, qan tüpürüb millətimiz
Sən gedəli!
Uzanıb yurdumuza gör nə qədər düşmən əli.
Eşit, ey yurda fəda, Kürdə qəbirsiz yatanım!
Ey ölümsüz şühəda! Dəryada məskən tutanım!
Eşidin şad xəbərin fəryadı ərşə çatanın:
Sancılıb bayrağımız köksünə azad vətənin!
Haqsevən xalqı kimi məhbus olan bayrağımız,
Ona həsrət gözümüz, millətimiz, torpağımız.
Sizlərin gözləri ilə ona baxdıqca gülür,
Ulduzundan bu qaranlıqlara nurlar tökülür...
Göz gülür, qəlb açılır, hey baxıb ayparəsinə
Döşənib yollarına gör nə qədər qanlı sinə!

Qanlı köynəklərini mavi sular yuyanlarım!
Milli azadlığımın qurbanı qəhrəmanlarım!
Tökülən qanlarımız axmadı, mərdlər, havayı,
Qanlı sellərə batıb, uçdu o zülmün sarayı!
Siz təməl daşlarısız xalqımın azadlığına,
Ruhunuz gəlsin azad xalqımızın şadlığına:
Eşidin sözlərimi, ey şəhid övladları, siz:
Gör nə mərdlər yetirib, həm itirib millətimiz!
Bunu bilsin daha qoy yurdumun hər bir cavanı:
Vətən övladlarının hey tökülüb burda qanı...

Bu igidlər arasında görəcəksən babanı.
Boyanıb bayrağımın bir zolağı bax o qana!
Saldı dövran bizi hər anda tufandan-tufana,
Millətim qanla yazıb qurtuluşun fərmanını,
Halal etsin vətənə qoy o igidlər qanını!

1991

QAFQAZIN QARTALI

Qafqazın mərd oğlu generalı
Cövhər Dudayevə ithaf

Yurd düşmənlərini məhv edə-edə,
Qafqazın Qartalı öldü zirvədə.
Gərdi qanadını dağların üstə,
Bizim dağlar!... deyə,
Zirvələr!... deyə,
Elə bir qiy vurdu o son nəfəsdə,
Dağlar silkələndi, sellər çağladı...
Bu ölümə min-min millət ağladı.
Sizdən nə gizlədim, ağladım mən də,
Yenilməz Qartallar dağı sinəmdə.

Zirvədə doğulan dərədə ölməz!
Zirvələrdən gəlir onun da səsi...
Qarğa – quzqunlara yem ola bilməz,
Qartallar, Şahinlər, Ərlər ölkəsi!

1996

KİMDİR BU DAĞ ÇƏKƏN AZƏRBAYCANA

Mart çevrilişi qurbanlarına

Anayam, başımda illərin qarı,
Solğun yanağımda göz yaşları var.
Pərişan fikrimdə yurd ağrıları,
Sinəmdə elə bil duz daşları var.

Öldü oğulları Azərbaycanın,
Ölən də biz olduq, öldürən də biz.
Verin cavabını bu axan qanın,
Ey mənsəb, ey şöhrət hərislərimiz!

Düşmənə tuşlanan bu silahları,
Gənclərin köksünə kim tuşladı, kim?
Kim etdi bu zülmü, bu günahları?
Analar ağlatdı bu qanlı höküm.

Vəzifə illəti, şöhrət illəti,
Odlara salıbdır bütün milləti.
Kimin fitnəsiylə qardaş-qardaşı,
Öz qardaş əlilə boyayır qana?
Kimdir bu dağ çəkən AZƏRBAYCANA?

Sizin gözünüzdən axan göz yaşı,
Mənim gözlərimdən axır, analar!
Sizin qəlbinizi yandıran odun,
Tüstüsü başımdan çıxır analar.

Qadınam, anayam, şairəm mən də
Odlanır dərdlərin odu sinəmdə.
Yaşlı gözləriniz mənim bu dəmdə
Qəmli gözlərimə baxır, analar!

1994

KÖRPƏLƏR

Bilgəh qəbiristanında
Muncuq kimi düzülüb
Yumruq boyda "təpə"lər
Bura bulud göz yaşı
Günəş bura nur ələr.
Bura sinəsi dağlı
Dərdli analar gələr
Göz yaşının selləri

Axar, daşları dələr.
Baxdım heyrət içində
Burda yatır dedilər:
Torpaqları bölümdə
Xalqı hərbi zülümdə
Olan bizim körpələr.

Bir qəmli layla çaldım
Qəbirlərin yanında
Ürəyim parçalandı
Könlümün üsyanında...

Laylay, yaralı xalqım!
Laylay, yumruq təpələr!
Bu təpələr qoynunda
Yatan məsum körpələr!

1995

ƏFQAN TORPAĞINDA QALANLARIM

Getdi cavanlarım, dönmədi geri,
Uzaq səhralarda qəbirlər qaldı.
Çaldı qapıları ölüm xəbəri,
Torpağın altında gənclər qocaldı.
Qərib qəbirlərin üstündə hər an
Səhra külәkləri əsib, ağladı.
Başdaşlarını da insafsız zaman
Əyib yanı üstə tez torpaqladı.
Qaldı torpaq altda adlar, ünvanlar,
O səngər sinəli cavan oğlanlar
Gedib gəlmədilər bir daha geri
Çaldı qapıları ölüm xəbəri.

Əfqan torpağında tökülən qanlar
Ana göz yaşıdır, oğul qanıdır.
Bu qəmli günlərin şahidi olan
Şairlər, dünyanın pərişanıdır.

1990

VEDİNİN YANI DAĞLAR

Vedinin yanı dağlar
Göz görməz, ürək ağlar,
Çiçəyi əlvan bağlar,
Yaylaqlar kimə qaldı?

Sinələrə dağ vuruldu,
El öz yurdundan ayrıldı,
Nəğmə susdu, saz qırıldı,
Fəryad sarı simə qaldı.

Yaz əriməz quzey qarı,
Gülü tər, nərgizi sarı,
Vedinin uca dağları
Ellər köçdü, qəmə qaldı.

Bu dərdlə yandı fərmanlar,
Su gətirin, ey insanlar!
Töküldü göz yaşı, qanlar
Neçə dağlı sinə qaldı.

El sözüdür: axar sular,
Axan yerdən bir də axar,
Aman, şair! Bizim dağlar,
Bizim yurdlar kimə qaldı!

1988

ERMƏNİ HİYLƏSİ

Sağal, erməni "illət"i,
Çəkdirirsən, çək zilləti.
İnsanlığın fəlakəti –
Dirilib Qara Məliklər,
Xalqı qırğına sürüklər.

Artdıqca torpaq "illət"i,
Bu qəsbkarlıq xilqəti
Qırğına verir milləti,
Dirilib Qara Məliklər,
Xalqı ölümə sürüklər.

Ölüm ölümə sarılır,
Nə dincəlir, nə yorulur,
Ermənilər də qırılır,
Dirilib Qara Məliklər,
Xalqı qırğına sürüklər.

Özünü incitmə nahaq,
Baban burda oldu qonaq.
Sizinki deyil Qarabağ,
Bu tamah, Qara Məliklər,
Sizi qırğına sürüklər.

Ölüm ölümə sarılır,
Körpələr bağrı yarılır,
Məsum səbilər vurulur,
Dirilib Qara Məliklər
Xalqı qırğına sürüklər.

1992

MƏZARINI İTİRDİK

Aşıq Alı, məzarını itirdik,
Zalım qonşu qəbirləri düzlədi.
Nə bir ovuc ordan torpaq götürdük,
Nə dərdimiz qələmlədi, sözlədi...

Aşıq Alı, məzarını itirdik,
Ələsgərin sümüklərin gətirdik.
Ver dedilər, "qardaş" deyib ötürdük,
Yaman "qardaş" yaman fürsət gözlədi.

Hara yazaq köçkünlərin sayını,
Necə keçək biz göz yaşı çayını?
Cavanların yaslı etdik toyunu,
Qonşu bizi astarladı, üzlədi.

Hara qaçaq yamanların əlindən,
Bu ahların, amanların əlindən?
Aşıq Alı, ayrı düşdün elindən,
Məzarını xain əllər düzlədi,
Ey insanlar! Şər xeyiri izlədi.

1988

GÖYÇƏ DƏRDİ

Qəsbkara qalan Göyçəm,
El-obası talan Göyçəm
Ağ güllərin qara bitsin!
El yurduna dönməyincə.

Qoy axmasın bulaqların,
Gül açmasın yaylaqların,
Tikan bitirsin dağların
Yad bayrağı enməyincə.

Yurd saldıq qaldı namərdə,
Ağlar burda göy də, yerdə də,
Yanmayacaq el çırağı
Qurduğunuz ağ evlərdə
Yad çırağı sönməyincə.

1993

AĞLAR QALAN GÖYÇƏ GÖLÜM

Ağlar qalan Göyçə gölüm
Sən ağlama, mən ağlaram!
Ay didərgin düşən elim!
Sən ağlama, mən ağlaram!

Göycənin qarlı dağları,
Buz bulaqlı yaylaqları,
Qocaları, uşaqları
Sən ağlama, mən ağlaram!

Tərlan yurdu qaldı sara,
Sinəmdə göynəyir yara,
Həsrət gözüm o dağlara
Sən ağlama! Mən ağlaram!

Hamı bizim Sultan bəylər?
Bir nərəsi ordu əylər.
Göyçə üstə dolan göylər
Sən ağlama! Mən ağlaram!

Kəsilmişəm dilim-dilim,
Bölünübdür obam, elim,
"Sevan" olan Göyçə gölüm
Sən ağlama, mən ağlaram!

1993

AVROPANIN NƏ VECİNƏ

Avropanın nə vecinə
Qarabağda axır qanlar.
Qədim Qazax torpağında
Qəsb olunub gülüstanlar.
Naxçıvanın dərdlərini
Naxçıvanı görən anlar.

Avropanın nə vecinə:
Azərbaycan torpağında
Susmaq bilməyir tufanlar.
Yurd uğrunda qurban gedir
İgid murazlı cavanlar.

Avropanın nə vecinə:
Bu şairlər torpağını,
Aranını, yaylağını
Bürüyübdür qəbristanlar.

Avropanın nə vecinə:
Öldürən kim, ölən kimdir?
Ağlayan kim, gülən kimdir?
Biri gəlir, biri gedir,
Hərə bizə bir vəd edir...
Biz qalmışıq dərd içində
Dərdimizi bilən kimdir?

1995

* * *

Dağ kimi görünür səhrada təpə,
Bağ kimi görünür çöldə "tək ağac",
Çiçəklər çəməndə vururlar ləpə,
"Bir çəngə ot ilə" quru bir yamac
Gözlərə çəmən tək görünür hərdən.
Çox insafsızlar da görmüşük bəzən
Sinəsi çeşməli "dağ" olan yerdə,
Hey dağ yoxluğundan söhbət açırlar.
Meyvəsi rəng-rəng "bağ" olan yerdə,
Bağlardan gözləri bağlı keçirlər.
Tapdayıb gülləri, gülüstanları,
Gül üçün yamaca, çölə qaçırlar.
Yaranan dağ kimi istedadları
Alçaq təpələrdən sanma, seçirlər.
Onların yanından həm yan keçirlər.
Bəlkə bu vicdanı korlar ucundan
Aqillər dünyadan dərdli köçürlər.

1977

YÜNGÜLLÜK

Yüngüllük insana böyük kədərdir,
Burda hər nə varsa, gəldi-gedərdir.
Gündə bir "ətəyin" dalından düşən,
O kişi nə kişi, o ər nə ərdir?
Nəfsi tox, gözü tox ömür sürməksə –
Kişiyə, qadına əsil hünərdir.

1977

MƏHƏK DAŞI

Oxucum:
Vəzifə məhək daşıdır,
Kamillik, naqislik sınanır burda.
Xalqa xidmət etmək kişi işidir,
Kimin vicdanı kor, ürəyi xırda,
Varlanmaq havası varsa başında
Azömürlü olur o xalq işində.

Dostun vəzifəyə keçərsə əgər,
O məhək daşından keçənə qədər
Üstünə atılma görüş anında,
Sonra utanarsan dostlar yanında.

Almaz salamını, alar bəlkə də.
Qaşları çatılar, bozarar üzü.
Beləsin çox gördüm bizim ölkədə
Onlar həll eylədi taleyimizi.

Bir dostum var idi, sevərdim candan,
Bir gün görüşməsək məndən küsərdi.
Ayrıla bilməzdim özüm də ondan,
Sayardım dostumu mərdlərin mərdi.

Bir gün vəzifəyə çəkdilər onu,
Mən onda bilmirdim vəzifə nədir?
Bilmirdim yetişib dostluğun sonu,
O məhək daşında sınağa gedir.

Mən onu görmədim bir xeyli müddət,
Sizdən nə gizlədim, darıxdım yaman.
Düşündüm: çoxalıb qayğısı əlbət,
İşindən, gücündən oldum nigaran.

Bir ali məclisdə gördüm dostumu,
Görüşə tələsdim mən əvvəlki tək.
O, mənim əlbəəl duydu qəsdimi,
Ötdü yanımdan da tez sürüşərək.
Sındı, pul-pul oldu sinəmdə ürək.
Günlər, aylar keçdi həmən görüşdən,
Atdılar dostumu tezliklə işdən.

Yenə bir məclisdə, ali iclasda
Qapıdan çıxırdıq, bu bashabasda.
Arxadan çiynimə bir əl yapışdı,
Ani bir duyğuyla çevrildim dala,
Burda məhək daşı yadıma düşdü.
Heyif ki, çatmayır sözün kəsəri,
Sizə təsvir edəm o lövhələri:

Necə yarıb keçdi o cərgələri,
Necə salamladı o dostum məni.
Var olsun insanın insanlığını
Bizə tanıtdıran vəzifələri!

1970

MƏSUL İŞ

Məsul işə qoyuldun
Oğul, işin mübarək!
İnsanların dərdinə
Təbib olasan gərək.

Bil, ay oğul, nəçisən:
Sən xalqa xidmətçisən.

Unutma ki, buraya
Sən ağa gəlməmisən,
Yeməyə, kef çəkməyə,
Yığmağa gəlməmisən.